

Akt lokacyjny miasta Krakowa

Przechowywany w Archiwum Narodowym w Krakowie akt lokacyjny miasta Krakowa z 5 czerwca 1257 r. wystawiony przez Bolesława Wstydliviego, to jeden z najstarszych i najcenniejszych dokumentów z zasobu. Na jego mocy Kraków lokowany został na prawie magdeburskim na wzór Wrocławia, stawał się gminą samorządową, na której czele stał dziedziczny wójt wraz z wybieraną wśród mieszczan ławą. Dokument wymienia też liczne przywileje i nadania, które uzyskali zarówno wójtowie, jak i cała gmina miejska.

Lokacja wprowadziła nowe założenia urbanistyczne i architektoniczne. Wytoczono wówczas istniejący do dziś plan zabudowy Krakowa, z największym wśród miast średniowiecznych rynkiem pośrodku i odchodzącymi od niego szerokimi ulicami.

Przez przyjęcie prawa magdeburskiego miasto wchodziło w środkowoeuropejski system prawa miejskiego, które zapewniało miastu w dużym stopniu status autonomiczny a ponadto obecność we wspólnocie nie tyle międzynarodowej, co ponadpaństwowej.

Dokument - znany i przebadany przez historyków - nie był dotąd poddawany kompleksowej analizie zachowania przez konserwatorów. Stąd pojawiła się koncepcja powołania komisji ekspertów z dziedziny konserwacji i historii, którzy w trakcie posiedzeń określą stan zachowania dokumentu, przeprowadzą jego badania fizyczne i chemiczne a ich wyniki poddadzą analizie. Ponadto eksperci określą program zabezpieczenia dokumentu a także opracują założenia do optymalnego sposobu przechowywania i prezentacji dokumentu.

Prace badawcze są prowadzone przy wsparciu finansowym Naczelnego Dyrektora Archiwów Państwowych.